

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

**AAN DE
HOLLANDERS.**

GEDICHT

VAN

L. VAN DEN BROEK.

te Rotterdam,
bij *A. F. H. SMIT*,
1830.

Vervuld met de omstandigheden, welke ieder Vaderlandsch hart met verontwaardiging vervullen, verwaardigde ik deze dichtregelen; overtuigd dat de toonen, uit een warm hart gevloten, ware Hollanders nimmer geheel koel zullen laten, aarzelde ik niet, dit Dichtstukje, ondanks deszelfs geringe waarde, het licht te doen zien. Mocht het zulke gevoelens opwekken of versterken, welke onzen KONING verheugen en elk VADERLANDER vereeren: dan was mijn doel getroffen.

V. D. B.

AAN DE HOLLANDERS.

Outrolt uw' schoone vlag, Bataven,
Outrolt uw wimpels vrij en breed,
Het rot ten spijt van drieste slaven,
Dat bandeloosheid vrijheid heet;
De lauwrēn, die uw schild versieren,
Door uwer vaadren deugd behaald,
Met stroomen kostlijk bloed betaald,
Zijn onbevlekt, o Batavieren!
Uw naam, beroemd nog heinde en veer,
Is Hollands roem, Europa's eer.

Wie durft dien adeldom miskennen?
Wie scheurt verwoed den teersten band;
Wie ondermijnt, door 't heiligschennen,
De zuilen van het Vaderland?
Wie waagt het, magt en wet te doemen,
Fondeersels van het Staats-Gebouw?
Wie durft des Konings liefde en trouw
Het heerschen van een' Dwingland noemen?
Wie kiest weêr 't rijk der duisternis,
Voor 't licht dat hem geschonken is?

De ondankbre Belg, te snood verbasterd,
 Verdarteld door 't genoten goed',
 Misleid door list en euvelmoed,
 Die Vaderlijke goedheid lastert
 En voordeel zoekt in 't heilloos kwaad,
 Die woelziek, met vermeette handen,
 Uw heilige regten aan durft randen
 En wet en pligt voor 't voorhoofd slaat.

Gevoelt uw afkomst, kent uw waarde!
 Zijt op uw' waren adel prat,
 Bewoners van de bakermat
 Der vrijheid, sieraad van heel de aarde.
 Hier mogt ze, in 't bloeijen van haar jeugd,
 't Beminnend kroost haar gunsten toonen,
 Hier kraakte, als 't loon voor dappre Zonen,
 Eens de eikenkroon der burgerdeugd.
 Herrijst, o schimmen veler braven!
 Beroemd, der eeuwen magt ten spijt,
 Verschijnt van uit den nacht der graven,
 Aan 't kroost dat u zijn zangen wijdt;
 o Moge uw blik den draak verpletten
 Wiens aâm ons wapenschild besmetten,
 Ontaadlen wil, door giftig spog.....
 Maar neen! slaapt voort en rust in vrede:
 Ons hollandsch zwaard is scherp van snede
 En Hollands dappren leven nog.

Geen wespegegons kan leeuwen tergen ,
 Schoon 't laag gebroed zijn woede zocht ;
 Maar als 't veelhoofdig wangedrocht ,
 Zijn kracht vereent met die der dwergen ,
 En schuiflend waart en gruw'len wrocht ,
 Dan slaat de woudvorst stout aan 't brullen ,
 Dan doet hij staart en manen krullen ,
 En wort het monster in zijn krocht .
 Dat zij uw beeld , regtaarde telgen ,
 Wier hart der vaadren deugden voedt :
 Spaart , spaart als Nassau , 't gistend bloed
 Van muitende en misleide Belgen ;
 Uw waarde is dwazen waan te groot ;
 Die zoen mogt aan uw lauwrn knagen ,
 En 't leven , dat zij eerloos dragen ,
 Verlaagt hun dieper dan de dood .

Bewaakt uw erf , laat muiters wroeten ,
 Vertreedt de slang , die 't grot ontsluit ,
 Wanneer zij kronkelt aan uw voeten ,
 En door uw vruchtbre velden kruipt ;
 Dan moog' zij schuiflend om u waren ,
 Zich nestlen onder rozenblaren .
 Van waar haar oog verwoestend blik :
 Haar woelen zal geen magt verwerven ,
 Terwijl zij als een worm moet sterven ,
 Of in haar eigen zwadder stikt .

Maar waakt, met onverduisterde oogen,
 Van waarheid, liefde en trouw vervuld,
 Wanneer de Priester van de logen
 Zijn vonden in den schijn verhult.
 't Geweld zou voor uw wil verstommen,
 De list ontwijkt, misleid uw magt,
 En door te kruipen en te krommen
 Ontwijdt ze uw waardste heiligdommen
 Waar u de onsterfelijkheid verwacht.
 Bewaakt ze, o Hollands burgerscharen!
 Bewaart den roem van vroeger jaren,
 Verdedigt de eer der oude vlag,
 Die eerbied bij de volkren wekte,
 Wier schaduw iedren bodem dekte,
 Wier kleuren iedre windstreek zag.

Of zou de tijd, door 't rustloos wrijven,
 De tijd, die zorgloos sloopt en sticht,
 De trekken uit uw ziel verdrijven,
 Die hij eerbiedigde in 't geschicht?
 Zou 't kleinste volk op de aard vergeten,
 Dat eens 't verheven voorgeslacht
 Bij 't magtigst volk beroemd mogt heeten
 Wijl heel Euroop' haar' offers bragt?
 Of zou 't gevoel uw hart niet streelen
 Dat elke toegang, hoe versperd,
 Op Hollands wenk ontsloten werd,
 Die heerschte in tweepaar werelddeelen:

Dat vrij de vleuglen repte en sloeg
Toen Belgie bukte en ketens droeg?

Toen, Holland, werd uw eer gewroken,
Gestraft die stout uw regten schoud,
En op uw dierbren, vrijen, grond
Lag 't afgeworpen juk verbroken.
Of aan Kastieljes gravenkroon
De schatten, hel als starrenvonken,
Van de oude en nieuwe wereld blonken:
Uw bloed verdonkerde al dat schoon.
Toen werd op d'omgeworpen zetel,
Des trotschen Dwinglands, die, vermetel,
U aan zijn zegewagen klonk,
In weerwil van zijn woedend wrokken,
Den kostbren tempel opgetrokken,
Die volksgeluk en welvaart schonk.
O sneller bruischt ons 't bloed door de aadren,
Bij 't dankbaar zegenen van de asch,
Des Helds, die d'afgod onzer vaadren,
En 't offer aan de vrijheid was,
Hij vlocht zich lauwren door de haren
En toen hij zegepralend viel,
En biddend stierf, toen is zijn ziel
In 't onverbasterd kroost gevaren:
Steeds had Oranje voor ons heil
En goed en bloed en leven veil.

Dien eed, bij God en de eer gezworen,
 Deed Nassau onverwikt gestand;
 Door hen werd ons geluk herboren,
 De welvaart van ons Vaderland.
 De nacht van schand' is niet vergeten:
 Nog is de wrong van de ijzren keten,
 De neep van 't juk niet weggewischt:
 Nog heugt ons d'ijslijkste aller dagen,
 Toen wij, in 't vreemd gareel geslagen,
 Den last van slaven moesten dragen
 En 't lot door beulen werd beslist.
 Toen was 't, daar ons geen uitkomst reste,
 Dat Nassau's telg, ten kamp gereed,
 Ons regt weer schittrend gelden deed
 En in zijn bloed de vrijheid vestte.
 De zon, die naauw was opgegaan,
 Deed haar met nieuwen luister pralen,
 Schoot, onbeneveld, heldre stralen
 Op ons herboren volksbestaan.

Erkent dan 's Hemels gunstbetooning
 Bataven! zweert Oranje trouw,
 Een *Vader* strekt voor ons ten *Koning*
 Zijn' Zonen schragen 't Staats-Gebouw;
 Dorst reeds hun vuist het staal beklemmen,
 De magt eens Dwingelands ten trots:
 Nu ook zal d'aangegrepen knods
 De Hidra van het oproer temmen;

Gerust in 't vaderlijk bestuur,
Zal Hollands volk ten koopren muur
Zich stellen, voor 't ontzind geraamte,
Dat woelt en wroet tot eigen val,
Dat, bleek van woede en rood van schaamte,
Van spijt en afgunst sterven zal.
Bebolwerkt door 't gezag der wetten,
Zal Hollands *Vader*, *Neêrlands Vorst*,
Die deugden voedt in de eedle borst,
Het monster, dat hem dreigt, verpletten.
Juicht, juicht! Bataven, om uw lot,
Zweert trouw! zoekt in uw deugd belooning,
Oranjes telg is onze Koning.....
Der Vaadren God is onze God!

Dien eed, bij God en de eer gezworen,
 Deed Nassau onverwrikt gestand;
 Door hen werd ons geluk herboren,
 De welvaart van ons Vaderland.
 De nacht van schand' is niet vergeten:
 Nog is de wrong van de ijzren keten,
 De neep van 't juk niet weggewischt:
 Nog heugt ons d'ijzlijkste aller dagen,
 Toen wij, in 't vreemd gareel geslagen,
 Den last van slaven moesten dragen
 En 't lot door beulen werd beslist.
 Toen was 't, daar ons geen uitkomst reste,
 Dat Nassau's telg, ten kamp gereed,
 Ons regt weer schittrend gelden deed
 En in zijn bloed de vrijheid vestte.
 De zon, die naauw was opgegaan,
 Deed haar met nieuwen luister pralen,
 Schoot, onbeneveld, heldre stralen
 Op ons herboren volksbestaan.

Erkent dan 's Hemels gunstbetooning
 Bataven! zweert Oranje trouw,
 Een *Vader* strekt voor ons ten *Koning*
 Zijn' Zonen schragen 't Staats-Gebouw;
 Dorst reeds hun vuist het staal beklemmen,
 De magt eens Dwingelands ten trots:
 Nu ook zal d'aangegrepen knods
 De Hijdra van het oproer temmen;

Gerust in 't vaderlijk bestuur,
Zal Hollands volk ten koopren muur
Zich stellen, voor 't ontzind geraamte,
Dat woelt en wroet tot eigen val,
Dat, bleek van woede en rood van schaamte,
Van spijt en afgunst sterven zal.
Bebolwerkt door 't gezag der wetten,
Zal Hollands *Vader*, *Neêrlands Vorst*,
Die deugden voedt in de eedle borst,
Het monster, dat hem dreigt, verpletten.
Juicht, juicht! Bataven, om uw lot,
Zweert trouw! zoekt in uw dengd belooning,
Oranjes telg is onze Koning
Der Vaadren God is onze God!

Dien eed, bij God en de eer gezworen,
 Deed Nassau onverwrikt gestand;
 Door hen werd ons geluk herboren,
 De welvaart van ons Vaderland.
 De nacht van schand' is niet vergeten:
 Nog is de wrong van de ijzren keten,
 De neep van 't juk niet weggewischt:
 Nog heugt ons d'ijzlijkste aller dagen,
 Toen wij, in 't vreemd gareel geslagen,
 Den last van slaven moesten dragen
 En 't lot door beulen werd beslist.
 Toen was 't, daar ons geen uitkomst reste,
 Dat Nassau's telg, ten kamp gereed,
 Ons regt weer schittrend gelden deed
 En in zijn bloed de vrijheid vestte.
 De zon, die naauw was opgegaan,
 Deed haar met nieuwen luister pralen,
 Schoot, onbeneveld, heldre stralen
 Op ons herboren volksbestaan.

Erkent dan 's Hemels gunstbetooning
 Bataven! zweert Oranje trouw,
 Een *Vader* strekt voor ons ten *Koning*
 Zijn' Zonen schragen 't Staats-Gebouw;
 Dorst reeds hun vuist het staal beklemmen,
 De magt eens Dwingelands ten trots:
 Nu ook zal d'aangegrepen knods
 De *Hijdra* van het oproer tenmenen;

Gerust in 't vaderlijk bestuur,
Zal Hollands volk ten koopren muur
Zich stellen, voor 't ontzind geraamte,
Dat woelt en wroelt tot eigen val,
Dat, bleek van woede en rood van schaamte,
Van spijt en afgunst sterven zal.
Bebolwerkt door 't gezag der wetten,
Zal Hollands *Vader, Neêrlands Vorst,*
Die deugden voedt in de eedle borst,
Het monster, dat hem dreigt, verpletten.
Juicht, juicht! Bataven, om uw lot,
Zweert trouw! zoekt in uw deugd belooning,
Oranjes telg is onze Koning
Der Vaadren God is onze God!

Dien eed, bij God en de eer gezworen,
 Deed Nassau onverwrikt gestand;
 Door hen werd ons geluk herboren,
 De welvaart van ons Vaderland.
 De nacht van schand' is niet vergeten:
 Nog is de wroeg van de ijzren keten,
 De neep van 't juk niet weggewischt:
 Nog heugt ons d'ijzlijkste aller dagen,
 Toen wij, in 't vreemd gareel geslagen,
 Den last van slaven moesten dragen
 En 't lot door beulen werd beslist.
 Toen was 't, daar ons geen uitkomst reste,
 Dat Nassau's telg, ten kamp gereed,
 Ons regt weer schittrend gelden deed
 En in zijn bloed de vrijheid vestte.
 De zon, die naauw was opgegaan,
 Deed haar met nieuwen luister pralen,
 Schoot, onbeneveld, heldre stralen
 Op ons herboren volksbestaan.

Erkent dan 's Hemels gunstbetooning
 Bataven! zweert Oranje trouw,
 Een *Vader* strekt voor ons ten *Koning*
 Zijn' Zonen schragen 't Staats-Gebouw;
 Dorst reeds hun vuist het staal beklemmen,
 De magt eens Dwingelands ten trots:
 Nu ook zal d'aangegrepen knods
 De *Hijdra* van het oproer tenmen;

Gerust in 't vaderlijk bestuur,
Zal Hollands volk ten koopren muur
Zich stellen, voor 't ontzind geraamte,
Dat woelt en wroet tot eigen val,
Dat, bleek van woede en rood van schaamte,
Van spijt en afgunst sterven zal.
Beholwerkt door 't gezag der wetten,
Zal Hollands *Vader*, *Neêrlands Vorst*,
Die deugden voedt in de eedle borst,
Het monster, dat hem dreigt, verpletten.
Juicht, juicht! Bataven, om uw lot,
Zweert trouw! zoekt in uw deugd belooning,
Oranjes telg is onze Koning.....
Der Vaadren God is onze God!

Dien eed, bij God en de eer gezworen,
 Deed Nassau onverwrikt gestand;
 Door hen werd ons geluk herboren,
 De welvaart van ons Vaderland.
 De nacht van schand' is niet vergeten:
 Nog is de wrong van de ijzren keten,
 De neep van 't juk niet weggewischt:
 Nog heugt ons d'ijzlijkste aller dagen,
 Toen wij, in 't vreemd gareel geslagen,
 Den last van slaven moesten dragen
 En 't lot door beulen werd beslist.
 Toen was 't, daar ons geen uitkomst reste,
 Dat Nassau's telg, ten kamp gereed,
 Ons regt weer schittrend gelden deed
 En in zijn bloed de vrijheid vestte.
 De zon, die naauw was opgegaan,
 Deed haar met nieuwen luister pralen,
 Schoot, onbeneveld, heldre stralen
 Op ons herboren volksbestaan.

Erkent dan 's Hemels gunstbetooning
 Bataven! zweert Oranje trouw,
 Een *Vader* strekt voor ons ten *Koning*
 Zijn' Zonen schragen 't Staats-Gebouw;
 Dorst reeds hun vuist het staal beklemmen,
 De magt eens Dwingelands ten trots:
 Nu ook zal d'aangegrepen knods
 De *Hijdra* van het oproer temmen;